

wyłącznie dla obwodów sygnalizacji pożarowej i odpowiednio oznakowanych, w celu wskazania takiej rezerwacji.

Jeżeli kable instalacji sygnalizacji pożarowej są ułożone w przeznaczonych wyłącznie do tego celu kanałach, szybach lub korytkach, to powinny być całkowicie niedostępne, gdy pokrywy kanałów, szybów lub korytek są na swoim miejscu, a wszystkie pokrywy powinny być bezpiecznie przymocowane.

Jeżeli do połączeń w obwodach sygnalizacji pożarowej stosuje się kable wielożyłowe, kable elastyczne lub przewody przyłączeniowe, to żadna z żył nie powinna być używana w obwodach innych niż obwody sygnalizacji

Kable silnoprądowe powinny być oddzielone od pozostałych kabli instalacji sygnalizacji pożarowej. W szczególności kabel zasilania sieciowego nie może być wprowadzany przez to samo wejście kablowe co kable sygnałowe

Dobór elementów wykrywających i ostrzegających

Przy doborze rodzaju czujki należy uwzględnić wpływ następujących czynników:

- a) wymagania prawne;
- b) materiały w strefie oraz ich zachowanie się przy spalaniu;
- c) konfigurację obszaru (szczególnie wysokość pomieszczeń);
- d) wpływ wentylacji i ogrzewania;
- e) warunki środowiskowe wewnątrz nadzorowanych pomieszczeń;
- f) możliwości wystąpienia alarmów fałszywych.

Ogólnie mówiąc, dobrane czujki powinny zapewnić możliwie wczesne i niezawodne alarmowanie, w warunkach środowiskowych obszarów, w których będą te czujki rozmieszczone.

Nie istnieje czujka, która we wszystkich zastosowaniach byłaby jednakowo przydatna, więc ostateczny dobór będzie uzależniony od konkretnych warunków.

Często wskazane będzie zastosowanie czujek różnego rodzaju.

Czujki pożarowe zwykle przeznaczone do wykrywania jednego zjawiska lub kilku zjawisk towarzyszących pożarom: dymu, ciepła i promieniowania (płomieni) lub innych produktów spalania. Każdy rodzaj czujki reaguje z różną prędkością na różne rodzaje pożaru.

Na ogół czujka ciepła wykazuje się najwolniejszą reakcją, lecz pożar, przy którym szybko wywołuje się ciepło przy niewielkiej ilości dymu, może spowodować zadziałanie czujki ciepła przed czujką dymu. W przypadku powolnego tlenia, jak np. w początkowej fazie spalania się tektury, czujka dymu powinna na ogół zareagować jako pierwsza. Przy pożarach cieczy palnych, najszybsze wykrycie zwykle zapewnia czujka płomienia.

Produkty spalania, wykrywane przez punktowe czujki dymu i ciepła, są przenoszone ze strefy spalania do czujki przez konwekcję. Aby czujki te mogły działać, konieczny jest strop (lub inna podobna powierzchnia), który skieruje produkty spalania od wznoszącej się kolumny konwekcyjnej do czujki.

A zatem, czujki te są przydatne do stosowania w większości budynków, lecz na ogół nie nadają się do zastosowań zewnętrznych.

Promieniowanie, wykrywane przez czujki płomienia, rozchodzi się prostoliniowo i nie potrzeba stropu, aby mogło się rozprzestrzeniać.

Czujki płomienia mogą być więc rozmieszczane na zewnątrz lub w bardzo wysokich pomieszczeniach, gdzie czujki ciepła i czujki dymu są nieprzydatne.